

mende Bestemmelser i saa Henseende ville derfor ikke kunne optages i Loven, men det maa overlades Loldbestyrelsen ved Forholdsordrer at fastsætte de nærmere Regler, som ville være at iagttage, og de Sikkerhedsforanstaltninger, der ville være at træffe, for at Misbrug kan forebygges, og Skattens rigtige Erlægelse sikres (jfr. §§ 24 og 26.)

Nogen Vanskelighed frembyder Klaringen eller Omdestillationen. Den overveiende Del af Brænderierne her i Landet er af en saadan Indretning, at den gjærende Mæskes Afbrænding ikke giver ren Spiritus, eller færdig Brændevin som Udbytte, men kun den saakaldte Drank, som for at blive færdig Brændevin eller stærkere Spiritus kræver en yderligere Destillation, den saakaldte Klaring. Denne Omdestillation foretages i disse Brænderier enten i en egen, dertil bestemt Kjedel, Klaringskjedlen, eller i selve Brændingskjedlen, og det er et forholdsvis stort Antal Brænderier, i hvilke det sidste er Tilfældet. Da den Drank, der klæres, alt engang har passeret Maaleren, og dens Mængde og Styrke saaledes af denne er talt med til Afgiftsopgjørelsen, er det en Selvsølge, at den ikke i Klaret Tilstand atter maa gaa igjennem Maaleren, hvorved der vilde bevirkes en dobbelt Beskatning. De Brænderier, som benytte Brændingskjedlen til Drankens Klaring, ville derfor være udelukkede fra en Beskatning efter Udbyttet, da der næppe kan gives Svæleapparatet en saadan Indretning, at den klærede Spiritus ikke kommer til at gaa igjennem Maaleren, og de vedkommende Medskaber paa den anden Side udenfor den Tid, da Kjedlen benyttes til Klaring, maatte bringes under saadant Loldblikke, at der havdes tilstrækkelig Sikkerhed for, at al Drank ledes gennem Maaleren. Forsaavidt disse Brænderier angaar, vil det saaledes haade være tvivlsomt, om Beskatningen strax kan finde Sted ved dem alle, bl. A. ogsaa fordi i flere af dem Svæleapparatets Stilling mulig ikke vil tillade Anbringelsen af Maaleren, og kan den finde Sted, vil den være forbunden med den Uleilighed for Brændevinsbrænderen saavel som for Loldopsynet, at dette maa tilkalbes og indfinde sig for at aftage Loldblikket, hver Gang Kjedlen skal benyttes til Klaring, og atter paasætte det, naar denne er endt. Disse Spørgsmaal ville dog egentlig først da saa større Betydning, naar disse Brænderier strax skulde gaa over til en Udbyttebeskatning, i modsat Fald vil der leenes dem tilstrækkelig Tid til at foretage de fornødne Omændringer ved Brænderiet.

Men ogsaa i de Brænderier, hvor der haves en egen Klaringskjedel, frembyder Klaringen et vanskeligt Punkt. Det vil nemlig ses, at Klaringskjedlen uden stor Vanskelighed vil kunne benyttes til Mæskens Afbrænding, og at en saadan Afbrænding kan finde Sted under Form og Foregivende af Klaring. Denne Virksomhed i Besdriften maa derfor være undergivet den nøieste

Kontrol fra Loldopsynets Side, og om det end vel er umuligt, at dette skulde kunne overvære Klaringen og paa denne Maade sikre Statskassens Interesse, vil det dog være aldeles nødvendigt, at ingen Klaring maa foretages, førend Anmeldelse derom i betimelig Tid forud er fket for Loldvæsenet, for at dette kan udøve den fornødne Kontrol (jfr. § 28), ligesom Misbrug ved Klaringen til Besvigelse af Afgifterne bør være undergivet alvorlig Straf (jfr. § 44)

Det i 1871—72 forelagte Lovforslag, der i det Hele var stemmende med det nærværende, blev vedtaget af Folkethinget, men vedtoges af Landsthinget kun med en Hovedforandring med Hensyn til Maalerens Anvendelse navnlig paa Grund af, at man nævede Frygt for Apparatets Paalidelighed og mente, dels at der i saa Henseende ikke forelaa tilstrækkelig Materiale til at kunne dømme herom med den Sikkerhed, som en saa gennemgribende Forandring krævede, dels at Maaleren ikke skulde passe for vore Brænderiforhold.

Idet man igrøvrigt skal henvise til den af Folkethingets Loldudvalg den 11te Mai 1875 afgivne Betænkning (jfr. Rigsdagstid. for 1874—75, B., Sp. 1337 ff.), hvori er aftrykt en paa Foranledning af det nævnte Udvalg under 14de Decbr. 1874 af Finansministeren givne Fremstilling af de Forsøg, der vare gjorte med Apparatet her i Landet, og de Resultater, der, saavel her som i Udlandet, antoges at være naaede med Hensyn til Apparatets Brugbarhed, skal her i samme Diemed anføres.

De Forsøg, der alt i 1871 vare paabegyndte med Maalerens Anbringelse i herværende Brænderier, ere stadig blevene fortsatte med samme gunstige Resultat; den er for Diebliffet opstillet i 2 kjøbenhavnske og et jydsk Brænderi, og viser stadig et fuldstændig paalideligt Resultat uden Standsninger og uden fjerneste Ulempe for vedkommende Brænderier, der dog alle høre til de bedre og veldrene Brænderier.

I Lyffland, hvor Spørgsmaalet om at indføre en Udbyttebeskatning af Brænderierne paa Grundlag af den Siemens Halste Spiritusmaaler i flere Aar har været sin Afgjørelse nær, og hvor derfor disse Apparater stadig ere blevene prøvede i Brænderier siden 1869, afgav i 1876 Normaleichungs-Kommissionen sin Betænkning, nemlig „Denkschrift betreffend den Siemenschen Spiritus Messapparat und den Siemenschen Probennehmer mit besonderer Berücksichtigung der Anwendbarkeit dieser Apparate zu einer steuerlichen Ermittlung der Fabrikatmengen absoluten Alkohols“, der foruden udtømmende at behandle Apparatets Virksomhed og Nøjagtighed i det Hele taget, og undertafte hver enkelt Del af Maaleren en indgaaende videnskabelig Undersøgelse, nøie prøver Maalerens Virksomhed dels rent theoretisk dels praktisk i en Række Brænderier. Resultatet er saa gunstigt som vel muligt for Apparatet.